

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajo. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne pedit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši

Naseljenje Slovencev v Slavoniji.

Iz Zagreba, 9. aprila. [Izv. dop. *]

Slavonija je ena najrodovitnejših dežel. Posavje in Podravje ste ravnini s črno zemljo. Pšenica in turšica obrodijo skoro kakor v Banatu, in vse slavonsko žito, kolikor ga god v kupčijo pride, prodava se pod imenom banaško žito. Domača živina ima naj bujnejše pašnike. Mej sadjem sluje zlasti slavonska sliva (črešnja) in iz nje pečena slivovica daleč po svetu. Po sredini Slavonije proteže se rebro gorâ od zapada proti vzhodu dosežajoče naj višji vrh v planini Kandiji do blizu 3000 stopov nad morskim razom. Vse to pogorje je obrasteno z najlepšimi hrastovimi gozdi. Kupčija slavonskimi dogami seže do Marseja na Francoskem. Po zimi se pa pita kakih 200.000 svinj v žiru. Slavonija ima vse pogoje, postati ravno tako bogata dežela, kakor je n. pr. Lombardija ali Belgija. Kar Slavoniji manjka, so ljudje. Slavonija je komaj kakih 160 let izpod turškega jarma osvobojena

*) Ako ta članek priobčujemo, moramo se takoj zavarovati pred napačnim razumljenjem stvari. S tem namreč mi nikomur ne svetujemo, naj se iz svoje domovine seli. Narobe, vsacemu bodi rečeno: ostani Slovenec doma, in pošteno se živi, če prav skromno; ljubi grudo, katero je tvoj oče v potu oral, tla, katera je tvoj ded s krvjo branil, ne zapuščaj zemlje, ki te je rodila, in ki hrani kosti tvojih pradedov! — To je slovensko domoljubje, to bi bil naš nauk! Ako članek o izseljevanji ipak priobčimo, posebno ker so uže druge naše novine o tem kar brezuvetno in tja v en dan pisale, namenjen je tedaj le taci, kateri se vsakako izseliti hočejo. In za te je res slovanska zemlja Slavonija bolj svetovati, nego Amerika.

Uredništvo.

ter si sama nikako do mnogobrojnega ljudstva pomagati ne more. Da, statistika je dokazala, da število ljudstva od leta do leta bolje pada, namesto da bi se, kakor sploh po drugih evropskih deželah, množilo. V prejšnjih časih se je sicer v Slavonijo nekoliko Nemcev, Magjarov, Čehov, Bošnjakov in primorskih Hrvatov naselilo, ki so vsi denes premožni ljudje, pa te naselitve so samo kapljica vode v morji. V Slavoniji je še najmanj za pol milijona ljudi prostora. Če bi se prebivalci cele kranjske dežele v Slavonijo naselili, še ne bi bila preobilno obljudena. Za gotovih 1000 goldinarjev se more v Slavoniji prav lahko 20 do 30 in še več oralov najboljšega zemljišča kupiti.

Naša vlada, skrbeča za napredek dežele, je začela tudi o naseljenji, ljudstva praznih, slavonskih planjav razmišljavati. Najljubše bi jej bilo, da se Slavonija s slovanskimi naseljenci obljudi. Nemci in Magjari bi utegnili, če se njih število po naseljevanji pomnoži, še celo nevaren protinaroden političen faktor postati. Za to je naša vlada in naša narodna stranka tudi Slovence kot koloniste v poštev vzela. „Obzor“ piše v svojej 77. številki v uvodnem članku pod naslovom „Naseljbine“ mej ostalim tako-le: „Medjutim ni Zagorje ni Primorje ne mogu dati dovoljno puka pustim krajevom zemlje. Zato pogledajmo na našu slovansku braću, koju oskudica na živežu tjera čak u Ameriku. Čemu da traže Ameriku, čemu da se trgaju od svoga roda, kad jim bliža i srodna Slavonija — mal ne napisasmo Slovenija — ponudja plodnost Amerike i obećaje američansku nagradu za prilježni trud njihov.“

V šte. 78 pa donša „Obzor“ vest, da je Francoz Henry, sedajšnji posestnik vlastelinstva ali grajščine v Pakracu poslal svojega direktorja ekonomista Steina v Ljubljano, da pripelje slovenske koloniste v Slavonijo na gozdne krčevine. To vest spremljuje „Obzor“ s sledečimi za slovenske koloniste simpatičnimi besedami: „Vlastelinstvo (grajščina) će razborito i u svom interesu postupati, ako što povoljnije uvjete (pogoje) stavi naseljenikom; zemlja će u svom interesu postupati, ako jim pruži svaku zaštitu i podporu. Narod hrvatski tim će se više radovati, čim više u svoje krilo zadobije slovenske braće. Dao jim bog svaki blagoslov u novoj bratinskoj domovini.“ Francoz Henry bo se ve da v prvej vrsti, kakor „Obzor“ pravi, na svojo korist delal. Naj tedaj slovenski kolonisti, kateri se hočejo na njegovem zemljišču naseliti, poprej dobro prevdario pod kakšnimi pogoji se bodo naselili!

Slovenskim, tu in tam uže preobljudenim pokrajinam, se bo z izseljevanjem odvišjega ljudstva zdravi oddušek dal. Slovenski denarni in človeški kapital ne bo v Slavoniji za Slovanstvo izgubljen, kakor je izgubljen, če se v Ameriko preseli. Slavonija je od Slovenije komaj 40 milj oddaljena, Amerika pa 300. Cela familija se more iz Slovenije v Slavonijo za kakih 50 goldinarjev preseliti, zlasti če si plavico na Savi ali Dravi naredi. Pot v Ameriko pa stoji za celo familijo naj manj 3 do 4 sto goldinarjev. Kdor tedaj hoče v Slavonijo, naj se podviza. Naj bolje je, če se več familij na enkrat preseli, da more za sebe vas in občino osnovati, in župnika, učitelja in občinskega tajnika vzdržavati. Sicer pa o tem predmetu še drugokrat.

Listek.

Pomlad.

Pa pravijo, da je to norost!

Z rameni migajo, in zaničljivo pogledovaje govore, kako da je to neumno, veseliti se rumenih trobentic in cvetočih jablan, radovati se pri žvrgolenji skrjančevem, in ukati tja v jasno raván, kjer širi in razteza gorki jug zelene prekopnje.

Menijo, da je to otročje početje, veseliti se nove pomladi, in k večjemu početje nezrelih poetov, katerih vsakemu velja: „kdor pevecv peti kaj ne ve, od letnih časov kroži“.

In vendar jo vedno čuješ to večno pesem, ki jo vzbuja nova pomlad leto za letom kadar se raztaja bela odeja po holmcih, in južen veter pokliče na dan nježne trobentice po solnčnatih brdih.

In nekateri ljudje pravijo, da je to norost!

A ne le to, ne le one bele marjetice, ki odpirajo jutranjemu solncu svoj cvetni obraz, ne le oni bezeg, ki cvrči in zvižga po vrbovih, z mladimi popki obsejanih vejicah, ne le oni mladi mož, ki ide po travniku v gorki, južni sapi, v jasnem solnčnem svitu, vesel te nove lepote, tega novega življenja; — tudi beli obrazek dekletov, in svit njenih očij, in tudi vse to, komur pravijo „ljubezen“, vse to je norost.

„Vsaj govorè, da čas je prematerijalen
Za pesni, ki ljubezen ino ženski kras slavijo;
Da tisti človek je le ženijalen
Kogar svetovne borbe navdušijo.“

Pa to vendar nij res! Le poglej ga, starega, poštenega očanca, naj bo uže črevljar ali krojač, pisar ali mož, ki se uvrstuje v dijetne razrede, kako sname popoldne kake spomladne nedelje svoj najelegantnejši klobuk s police, in koraka za svojima hčer-

kama z materjo pod pazduho ven iz prašnega mesta na kmete, kjer pod senčnim kapom še leže zadnji ostanki belega snega in kjer ob gozdovem robu moli divji žafran svojo glavico kvišku izpod listja. Vsaj pravi Heine:

„Philister im Sonntagsröcklein
Spazieren durch Wald und Flur
Sie hüpfen und springen wie Böcklein
Genießen die schöne Natur.“

Naš mož ne mara sicer poetov, on je praktičen materijalist, on tudi ne skače in se ne preobračuje, kakor pravi navedeni pesnik v svojej hudobni primeri, a naš filister je vendar le vesel gorkega solnca, in pevajočih ptičkov, in njegova radost mu vzkipi do vrhunca, ko se vsede v gostilno k poliču vina. Da, poliček vina, v kmetskej gostilnici, popoldne prve pomladanske nedelje, — to je radost — ne samo filisterska, — to je poezija, — tudi ne samo filisterska.

Slovensko narodno šolstvo 1874.

(Posnetek iz poročila naučnega ministerstva.)

Po Kranjskem. Število narodnih ali ljudskih šol se je v tem letu za 15 pomnožilo, vseh skupaj je z državnima vadnicama v Ljubljani vred 225. Razen nekoliko novih šol se je tudi za nekaj šol po en razred razširilo. Zaradi manjkanja učiteljev ali zaradi nedovršenih šolskih poslopij je bilo od onih 225 šol — 21 še neotvorjenih. Privatnih šol je bilo 15 in šol za silo 36. Po jeziku je bilo 213 slovenskih, 23 nemških, na 20 šolah se je v obeh jezikih podučevalo.

Za šolo ugodnih je bilo kaci 48.000 otrok in šolo obiskujočih 38.000. (Po tem takim je samo 10.000 neobiskajočih?) Šolsko obiskovanje se je od leta 1873 za 2% zboljšalo, da-si je še mnogo uzrokov, ki zavirajo redno šolsko obiskovanje.

Število sistemovanih učiteljskih mest je 271, in podučiteljskih mest 10. Od teh jih je bilo 34 (!) nenamedenih. Od šolskih poslopij zadostuje samo 132, 16 jih zadostuje nekoliko, 32 malo in 28 poslopij je popolnem nerabljivih. 14 šol je v najetih hišah, 6 šol se zida in v 9 krajih tekó obravnave radi novih poslopij.

Vspreh podučevanja je po mnogih učilnicah še slab, kar je pripisovati prenapolnjenim šolam in nerednemu šolskemu obiskovanju, a tudi in sicer še posebno manjkanju, izprašanih učiteljev in naposled tej nepriliki, da se je mnogo učiteljev izobražilo na enorazrednem učiteljski v Idriji, iz katerega nejsa došli tako izobraženi, da bi večjim zahtevam novih šolskih postav zadostovali.

Vendar je vspreh gledé poduka v jeziku in v računstvu zadostoval, a tudi pri drugih predmetih pri realijah, kolikor so se uže mej nauk vpleli, storilo se je nekoliko.

V risanju se je začelo napredovati, zlasti po večrazrednih šolah se uže lepi rezultati kaže. Z životovanjem se le po malem napreduje. Še bolje pa velja to gledé podučevanja v ženskih delih. Podučevalo se je tudi v poljarstvu po 20, v čebelarstvu po 13, v sadjarstvu po 99, in v svilarstvu po 10 šolah. V 12 okrajnih učiteljskih bukvarnicah je 2071 zvezkov, ki se še dovolj

marljivo čitajo, manjka pa v njih dobrih znanstvenih in didaktično-pedagogičnih knji g. Nakupujó se nove le po malem, ker imajo le male dohodke in se oni 1/2% od učiteljskih plač nij povsodi pobiral.

Šolarskih bukvarnic je še jako malo. Temu je uzrok ubošstvo šolskih občin in krajni šolski sveti, ki nijmajo niti za take bukvarnice niti za šole sploh še pravega razuma.

Za večjo izomiko učiteljev so vspešno delovale okrajne učiteljske konference. Od 21. do 24. septembra je bila v Ljubljani prva deželna učiteljska skupščina. O velicih počitnicah je bil v Ljubljani nadaljevalni izobraževalni tečaj, kateri je imel še precej dober vspreh, kakor je pokazala preskušnja konci leta. Kmetijskega napredovalnega poduka v Gradci se je 6 učiteljev, onega v Gorici pa 2 učitelja udeleževalo.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. aprila.

V notranji politiki nij nič važnega dogodka. Deželni zbori so se poskrili v od-bore in tam delo pripravljajo nekoliko dnij.

Cesar je sedaj zopet na svojih avstrijskih tleh. Diplomatični del potovanja na jug je torej končan. Sedaj prepotuje le Dalmacijo in bode skrbel za poprave in poslušal pritožbe.

V Innsbriku so zmagali pri občinskih volitvah v 3. razredu letos prvič ultramontanci.

Vnanje države.

Ruski car je sprejel deputacijo vseh proštov iz dijece Lublin in dveh proštov in več farmanov iz Siedlic, ki so mu prišli naznanjat, da izstopijo iz katoliško-unitarske v pravoslavno rusko cerkev.

Italijanski cesar je iz Benetk prišel v Neapol.

Španjska vlada je poslala 15.000 mož na uporni otok Kuba.

V Belgiji se je začela pravda proti necemu človeku imenom Duchesne, kateri je v pijanosti in v šali pisal francoskemu škofu, da bo Bismarka umoril. Pravda je bila uže opuščena, ker belgijske sodnije celo stvar nijso mogle za resno jemati. Ali Bismark je silil tako dolgo, da so norca začeli zopet preiskavati in cela neumna stvar je predmet obširnega novinarskega

pisanja in celó diplomatičnih pisem mej Belgijo in Nemčijo. — „Independance belge“ konstatuje z obžalovanjem, da Nemčija zavoljo tega in zavoljo klerikalnega novinarstva na Belgijo pritiska, da terja, naj ustavo premeni, in vpraša, ali nijso pravice slabotnih držav ravno tako svete, kakor velicih.

Nemški kronprinc se bode sešel v Florenci z Viktor Emanuelom. Bismark mu je naložil, laškega kralja nagovarjati, naj ostrejšje proti papežu postopa, t. j., ko stanj za Germanijo iz ognja vleče. Preveč nategneno počí.

Dopisi.

—p. Iz Pliberka na Koroškem 5. aprila [Izv. dop.] S teškim srcem sem prisiljen, nekoliko o koroškem učiteljskem zboru v Pliberku „Slov. Narodn“ poročati, da naše ljudstvo izve, kako se germanizacija na Koroškem tudi po učiteljih širi in širiti more.

Dne 30. marca bil je shod v slovenskem kraju Pliberku. Polovica učiteljev so bili gotovo majke Slave nevredni sinovi, ker kot taki so se večjidel na žalost vseh domoljubov skazali. Uže poročevalec — prebivalec gornje Savinjske doline dobro znani gospod Preširen, — sedaj v Celovcu, je dokazati hotel, da so karavanke naravne meje, do katerih se vse ponemčiti mora, to se reče toliko, — da morajo Slovenci iz Koroškega izginiti.

Akoravno je on slovenskim „Gefühlspolitiker“jem — kakor se je izrazil — po ponemčevanju šol vojsko napovedal, vendar je bil toliko značajan, da slovenščino še pri-pustiva do 5 šolskega leta kot učni jezik. Poročevalcu v namenu in cilju podoben šel je še dalje g. P—k (nekdanj Slovenec?) v v svojem občudovanja vrednem izrazu, „zakaj da slovenski stariši, kateri nemški umejo z germanizacijo svojih otrok učitelju ne pomagajo“. — To vam je krasno mnenje moža, katerega nalog je, skrbeti za pravo omiko in izobraževanje slovenskega naroda. Taki so ti možje, ali bog mu naj ne zameri, ker gotovo nij prevdaril, kaj je govoril.

Tretji govornik (Nemec) je celo hotel, nemški jezik uže v prvem ali v drugem letu kot učni jezik v slovenske šole uveden imeti. G. M. idite se prej pedagogike učiti ali pa opustite vaše visokoleteče govore, in ne da-

In kmet, največji realist po poklicu svojem — ravno tako jo praznuje to novo veselo pomlad. V delavnik zapreže svoja konja, in reže dolge brazde po mehkej zemlji; to mora, vsaj pravijo v narodnej pesni, da bi bilo čudno na svetu,

„Ko bi ta „paver“ ne bil
Kdo bi sejal, kdo bi oral,
Kdo bi to trto sadil?“

Ko pa v nedeljo odvabijo zategnjeni glasovi farnih zvonov, h kerščanskemu nauku, sede naš kmetič pobožno pod prižnico, posluša nauk, kako je treba pametno ravnati v tem življenji, ter umikati se kosmatim krempljem peklenščekovim in pomoli potem pri litanijah še tri očenaše za dobro setev in žetev, za ugodno pomladansko vreme; po zadnjem žegnu pa, ko je zadostil bogu in fajmoštru, ukrene počasi na drugi kraj, kjer itak „bog roko ven moli“ in tam pri „zlatej kaplji“ praznuje mej sosedu prvo pomladno nedeljo.

In fantje! Ti še le vedó, koliko je

vredna gorka južna sapa, ki jo prinese mali traven, in kako krasna je „mehka pomladna noč!“

„Lehké nogé, lahko sroč
Tako k dekletu v vas se gré!“

Brkov France za to dobro ve; vsaj je sinoči se poplazel tiho za domačim plotom, skočil črez stezo in po nekoliko trenutkih stal pod njenim oknom, kjer ga je „ona“ čakala.

Dolgo bil je pod njenim oknom, pri njej, in ko je šel, jej je stisnil nekaj „od-pustkov“ v roko, ki jih je bil davi kupil za dva krajcarja, pri farnej cerkvi. In ona je brala pri luninem svitu listič, ki je bil pri-lepljen „odpustku“, in tu je stalo:

„Na sred' moj'ga srca
Stojita mlina dva,
Druz'ga nič ne delata,
Kot ljubezen meleta.“

Trikrat je prebrala listič, potem pak sladko zaspala in sanjala o mlinih, z daljave pak je odmeval Francetov spev:

„Al' me boš kaj rada imela
Ko bom nosil suknjo belo?“

Ljudje pa migajo z rameni, ter pravijo, da je to norost.

Četrtek je bil lep dan. Po mestnej promenadi je hodila mlada, lepa gospa, in pri njej na enej strani njen mož, na drugej ta-nek lajtenant.

„Kako lepo je denes; pa solnce uže pregorko sije“ je dejala in obrnila se proti možu.

„Da, da, prav nadležno bode to vreme postalo“, odgovoril je on.

„In mi bodemo morali eksercirati in prah požirati“, je nadaljeval tanki lajtenant možev odgovor.

In gospa je vzela svoj pihalnik in ga zastavila proti solncu.

In vsi trije so dalje promenirali, ter govorili o vročini, o prahu, o dolgem času — nad njimi pa je sijalo pomladno solnce.

J. K. K.

jajte tukajšnjim učiteljem enake pogubljive in neizpeljive svete.

Prav se je izrazila nemška učiteljica, rekši, da ne more o tej debati glasovati, ker ona ne razume slovensko in ne zadeva slovenskega narodnega šolstva. Kar nemška učiteljica nij storila, učinili so za tega del strastneje učitelji.

Videlo se je natančno, da je v prvih letih slovenski jezik kot učni jezik tem gospodom le samo „Mittel zum Zwecke“.

Nij dvomiti, da večina neodvisnih učiteljev le samo od strahu tako govori in glasuje, ker ima vlada velik upliv na nje.

A pomisliti morajo tudi učitelji slovenskega Koroškega, da nij značajno, umor svojega lastnega naroda gojiti, če imajo le le vest in zdravo pamet. Ako vašo dolžnost storite, vam ne more nihče škodovati, opirajte se na zakon, — v katerem nij prepovedano slovensko čutje imeti, in skazite se take, kar da ste; ne pa, da vam v različnih primerah slovensko srce v nemške blačke pade. Mimo ovega predmeta, so ob enem govorili zbrani učitelji — bilo jih je blizu 80 — o celibatu učiteljic, ter so sprejeli vsi nenaravni celibat. Prosilo se bode ob enem pri deželnem zboru, da zadobe učiteljice enake plače, kakor učitelji. Končno naj še omenim, da je bil sprejem, razpravljanja in skupno radovanje po vsem nemško, čeravno smo nekateri za narod čuteči menili, da so se učitelji v slovenskem kraju snidili.

Iz Ptujja 7. aprila [Izv. dop.] Pisal sem bil pred kakim pol letom o stanju naše čitalnice, in si prizadeval tačas dokazati, kako potrebno nam je narodne čitalnice in kako ravno naše mesto živo potrebuje središča omikanih Slovencev vseh stanov. Moj dopis marsikateremu nij ugajal, a vendar je toliko koristil, da so se reforme začele, ki so našo čitalnico popolnem oživile in ki so uzročile, da slovenska čitalnica na tako krepkih nogah stoji, kakor malo katera na Slovenskem. Zahvaliti se imamo za to veselo prikazen pred vsem našemu marljivemu odboru, ki sedaj, popolnem očiščen, kaj marljivo za čitalnico skrbi. Vrnili se je tudi tako potrebna sloga, in videli smo zopet v čitalničnih prostorih zastopane Slovence različnega političnega mnenja.

Pretečeno nedeljo — 4. t. m. napravil je čitalnični odbor večjo zabavo, ki se meni vredna zdi, o njej nekaj slovenskemu svetu pisati, da se razvidi, da doba slovenskih čitalnic še nij prešla, ampak da se še živa potreba čuti, čitalnice obdržavati in ukrepčati. Igrala se je znana šaloigra: „Kateri bo?“ in diletantje igralci pokazali so se dosta izurjeno in zadostovali so popolnem svoji nalogi. Živa zahvala poslušalcev veljala je ne samo igralcem, ampak tudi sestavljalcu ove igre, ki si je tudi za predstavljeno veliko zaslug pridobil.

Tudi z zdajšnjimi predstavljalkami smo popolnem zadovoljni in izrekamo jim tukaj očitno vrlo zaslužno zahvalo. Mej moškimi predstavljalki naj mi bode dovoljeno omeniti tukajšnjega trgovca g. Sadnika, rojenega Savinčana, ki je kaj vrlo igral svojo rolo, in ki se je s tem skazal enako vrlega igralca kakor je on tudi skrbni denarničar. — Od kar je namreč g. Sadnik naš denarničar, poplačali so se vsi dolгови, in kakor iz zanesljivega vira vem, imamo uže nekaj prihranjenega denarja. Hvalo za to g. Sadniku

in g. Planinšku, ki sploh v gmotnem oziru za čitalnico kaj veliko skrbi.

Pred igro je bil četverospav „Rožica“ po igri pa tretci na citrah, glasoviru in goslih. Za muzikalični del zadnje veselice gre pred vsem hvala g. Glažarju, pod katerega vodstvom se je vse izvrstno vršilo.

Po dokončanem programu začel se je jako živahen ples, ki je dal mlademu svetu priložnost se po svojem razveseliti. Končno naj še omenim, da sedaj čitalnici g. Martin Kaizer predseduje, in to v očitno korist vsem udom, kajti on ve domoljubje z radodarnostjo spojiti in se veliko za živahno življenje v čitalnici trudi. Želeli bi vsem čitalnicam enako marljivega predsednika in odbornike, kakoršne imamo mi, in bi tudi druge čitalnice v kratkem oživele.

Domače stvari.

— (Upravni odbor „narodne tiskarne“) ima denes sejo.

— (Iz Mozirja) se nam 9. t. m. piše: „Gornje-savinjska posojilnica se sedežem v Mozirji“ je pod vodstvom g. Janeza Lipolda uže začela svoje delovanje. Društvo ima vsak četrtek opravični dan v Mozirji hiš. št. 20. Gotove denarne uložbe se sprejemajo po 6%. Sprejemajo se tudi novi udje v omenjeno društvo. Vivat slov. posojilnica sequens!

— (Nesreča.) Eden mozirskih plavčarjev (flosarjev) z bližnje Soteske doma, je utonil pod Zagrebom, plav v Kalafat peljaje. Zapustil je ženo in troje otrok. Hladna mu vodica!

— (Iz Ptujja) se nam piše: Soboto 3. t. m. pogorel je tukaj en vojaški magazin, v katerem so imeli tukajšnji pionirji svoje priprave shranjene. Škode je okoli 20.000 gld.

Čestitim gospodom volilcem I. razreda,

kateri so pri volitvi v mestni zbor ljubljanski 8. aprila podpisanimi svoje zaupanje izkazali, izrekata srčno zahvalo.

Če tudi sedaj nismo zmagali v tem razredu, bode gotovo zmagala naša pravična reč v prihodnjich, ako ne odjenjamo, ampak možato delamo.

V Ljubljani, 10. aprila 1875.

J. N. Horak.

M. Pakič.

Zahvala.

Vsem vrlim narodnim volilcem III. razreda, kateri so mi pri srenjski volitvi 5. t. m. svoje zaupanje tako sijajno skazali, da sem le za dva glasova proti nemško-liberalnemu kandidatu, gosp. tapecirarju Doberletu, propadel, izrekam svojo najtoplejšo zahvalo. Moralna zmaga je vendar-le moja, i postopanje narodu nasprotna stranke i nje teroriziranje nij bilo posebno častno. Ponosen sem, da imajo nasprotniki uže pred samim mojim imenom tak paničen strah; kaj bi nek še bilo, ako bi jaz osobno zastopal domače občinstvo v mestnem zastopu!!

Vse z Bogom za dom in pravico!

V Ljubljani 7. aprila 1875.

Josip Regali, mizar.

Razne vesti.

* (Škof v vodo padel.) Isterski škof Dobrila je bil od cesarja povabljen na večerjo na ladiji „Miramar“ v Pulji. Ko je v polnem ornatu od večerje v mraku, ko se je slabo videlo, hotel z ladjinih stopnic v čoln stopiti, se je staremu možu izpodrsnilo in padel je v vodo. Tržaški namestnik, baron Pino, ki je za njim stopal, je posegel po njem in ga srečno iz vode izvel. Škof je izgubil pri tem svojo kapo. Pino mu je posodil svoj uniformski „dreispitz.“

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezni, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespavanje, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, siljenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in grizi, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v skalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju in obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričan sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

Št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

Št. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespauji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

Št. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznaejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenju, nespauji in hujšanji.

Št. 75.928. Barona Sigmo 10 letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plešatih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr. i funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. — Revalesscière-Biscuiten v pušicah 4 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenui Ludvig Müller, v Mariboru M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Črnomercih pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberranzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnem lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specijalnih trgovcih, tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštinih nakaznicah ali povzetjih.

Uradno naznanilo.

11. aprila 1875.

Razpisane službe: Pri c. kr. gozdarskem ravnateljstvu v Gorici gozdarskega pomočnika z letno plačo 600 gld., do konca t. m. — Služba notarja v Žužemberku do 1. maja. — Na dvarazrednej narodni šoli v Črnomlju učiteljsko mesto z letno plačo 400 gld., do 25. t. m. pri krajnem šolskem svetu v Čremošnjicah.

Javne dražbe: Miha Zaduvno iz Kala, 16. aprila (III. Postojna). — Anton Hirsčakovo iz Prema, 150 gld., 16. aprila (II. Ilir. Bistrica). — Mih. Dovčev iz Stožice, 482 gld., 17. aprila (I. Ljubljana). — Pavel Kobetovo iz Vrha, 495 gld., 20. aprila (I. Črnomelj). — Franc Grizevo iz Iga, 14. aprila (III. Ljubljana).

Priporočilo.

Uljudno podpisani si dovoljuje, ker se mu je sedaj tudi podelila pravica, da je postal dimnikarski mojster, visoko čestitim p. t. prebivalcem Ljubljane v tem oziru najuljudneje priporočati, ter prositi ga mnogobrojno podpirati in zagotoviti ob enem promptno in najceneje opravljati svoj posel.

S odličnim spoštovanjem

Ljudevit Strizl,

dimnikarski mojster, v nemškeje ulici, h. št. 181, pritično.

(113)

Hiša na prodaj!

Poleg kantonske ceste, 1/2 ure nad Ljubljano v Dravljah prodaja se takoj pod najugodnejšimi pogoji prilično zidana hiša na lepem prostoru, h kateri spada vrhu tega še skedenj, kozolec, hlev in vodnjak, dalje opekarnica na dve peči, in 6 orlov zemlje. Okoli hiše se razprostira krasen vrt z 200 sadnimi drevesi.

Pismana oglasila naj se vpošljejo opravištvu „Slov. Naroda“, kjer se izve natančneje. (111—1)

Pozor!

V nekem trgu na slovenskem Štajerskem, kjer je ob enem tudi večja božja pot, odda se na najpripravištem mestu stoječa hiša s I. nadstropjem in velikimi prostori, ki so pripravi za vsako kupčijo, in kjer je dobro stoječa štacuna z mešanim blagom po ceni v najem in z dotičnim gospodarstvom ali tudi brez tega.

Natančneje pri H. V. Tanšiču v Šmartnem pri Jelšah (Erlachstein) na Štajerskem. (109—1)

Praktikant,

ki se je izsolal na nižji gimnaziji, sprejme se v neko tukajšnjo lekarno. (99—2)

Natančneje se izve v: „Annoncen-Bureau“ v Ljubljani (Fürstenhof št. 206.)

Brivec Mijo Nežič

naznanja občinstvu in p. n. gospodi svojim kundom, da se je od Šenkavca preselil proč k rotovžu, kjer ima sedaj brivnico v hiši števil. 3, in se toplo priporoča. (107—3)

Naznanilo.

Predstojništvo c. k. ženske kaznovavnice v Begnjah na Gorenjskem daje na znanje, da vse vrste ročnih del, to je pletenje, šivanje, vezenje (stikanje) in predenje, po najnižjih cenah izvršuje.

Predstojništvo

c. k. ženske kaznovavnice v Begnjah

(112—1)

dne 8. aprila 1875.

krojaško delavnico oblék

y Ljubljani, dunajska cesta št. 6,

prej Pavšinovala steklarska štacuna, ter prositi čestito občinstvo mnogobrojno podpore in obljubuje krojaška dela svoja izvrševati promptno in po ceni.

(110—2)

Ant. Orehek.

V gostilničnih prostorih

„pri kroni“

v gradiščah št. 24,

so za p. t. goste naj okusneje pripravljeni zajutrk na vilice, obed in večerja, dalje dobra pijača prav po ceni. (106—3)

Pijača in jedila se prodajajo tudi čez ulico.

Izdajatelj in urednik Josip Jurčič.

Skladišče dunajske tiskarske tovarne katuna.

Dovoljujemo si sledeči najceneji tovarniški cenik za sezono 1875 uljudno predložiti. Svoje izdelke razločujemo v dve vrste, ter smo porok za dobroto robe in zagotavljam, da se vsako naročilo tako točno izvrši, kakor bi si naročnik sam izbral. Na zahtevanje pošljemo na ogled obširni cenik. Priporočevaje najtopleje naše podvzetje, ostajamo in se znamenjamo s odličnim spoštovanjem

vodstvo prodajalnice.

(51—7)

Cenik.

Vatli, roba.	I. četrt.	II. četrt.	Roba na kose od 30 + 50 ali 54 vatlov.	I. četrt.	II. četrt.
Vlastni izdelek v perkalinu in platna za srajce, vatel po gold.	—25	—20	3/4 30 vatlovega platna od prediva, kos po gold.	8.—	7.—
Kosmonoški izdelki v perkalinu, kretonu in platnu za srajce, vatel po gold.	—30	—25	3/4 30 vatlov. pranega platna od creasa, kos po gold.	8.—	7.—
Neunkirchenski izdelki batista in jaconeta, vatel po gold.	—30	—25	3/4 30 vatlov. pranega platna od creasa, kos po gold.	10.—	9.—
Francozki izdelki jaconeta in mouselina, vatel po gold.	—40	—35	3/4 30 vatlov. pranega platna od creasa, kos po gold.	12.—	11.—
Giroflé-Girofla, najnovejša roba za plesno in letno obleko, vatel po gold.	—45	—40	3/4 50 vatlovega nizozemskega platna, kos po gold.	14.—	12.—
Turški creton za spalne haljine najnovejšega kroja in vrste, vatel po gold.	—30	—	3/4 50 vatlovega beliškega platna, kos po gold.	16.—	15.—
Percail za meblje vsake barve in dessin, vatel po gold.	—35	—30	3/4 50 vatlov. irskega platna, kos po gold.	25.—	20.—
Izbran francoski brilantin, vatel po gold.	—35	—30	3/4 rumburškega platna (samo May in Holteld) 6 vrst, gld. 30—40—50—60—70 kos po 24 vatlov.		
Beli in gladki brilantin, vatel po gold.	—35	—30			
Belo in ogledno tkanje za životke, vatel po gold.	—30	—25	Roba na tucate.		
Kosmonoška koža za damsko in otroško obleko, vatel po gold.	—45	—40	Žepni robci za deca z slikami ali pisanimi okraji, tucat po gold.	1.—	85.—
Angleška platnena roba za domačo obleko, vatel po gold.	—30	—	Žepni robci za dekleta z pisanimi okraji ali obrobljeni, tucat po gold.	1. 5	95.—
Beli chiffon, chirting in domače platno, vatel po gold.	—25	—20	Žepni robci za gospé, od batista ali jaconeta z pisanimi okraji, tucat po gold.	1.60	1.30
Chiffon ali percail za srajce, vatel po gold.	—35	—30	Žepni robci za gospode, z pisanimi okraji ali obrobljeni, tucat po gold.	3.—	2.50
Beli damastni gradl in beli ali rumeni nanking, vatel po gold.	—30	—25	Rumburški platneni robci, tucat po gold.	3.—	2.—
Brisače ročne od jaguarda ali damasta, vatel po gold.	—30	—25	Irski platneni robci, 5 vrst, gold. 4, 5, 6, 7, 8 tucat.		
Črni orlean, vatel po gold.	—50	—40	Vlastni izdelki, robci od katuna za glavo, tucat po gold.	2.50	2.—
Črni luster, vatel po gold.	—70	—60	Kosmonoški izdelki od katuna ali batista robci za glavo, tucat po gold.	3.80	3.20
Črni svileni lustrin, vatel po gold.	1.20	1.—	Foulard robci za glavo, tucat po gold.	3.50	3.—
3/4 angl. rips za obleko ali dolmane, vatel po gold.	1.60	1.30	Kosmonoški foulard žepni robci za gospode, tucat po gold.	4.—	3.—
Roba za obleko, gladkih ali koženih bary, vatel po gold.	—40	—30	Vlastni izdelek, žepni robci za gospode, tucat po gold.	3.—	2.50
Posamezni predmeti robe.			Platnene servijete od jaguarda, tucat po gold.	4.—	3.—
Rumburške platnene ruže brez šiva, 2 1/4 vatlov široke, 3 vate dolge, kos po gold.	4.—	3.—	Platnene servijete od damasta, tucat po gold.	6.—	5.—
Barvani mizni prtji h kavi raznobarvani, kos po gold.	—80	—	Platnene brisače ročne od jaguarda, tucat po gold.	5.—	4.—
1 pokrivač od p.queta za deca, bele ali pisane barve, kos po gold.	1.30	1.10	Platnene brisače ročne od damasta, tucat po gold.	7.—	6.—
Ena garnitura pokrivač za postelje in piqueta barvanega, 2 kosa po gold.	6.—	5.—	Servijete za desert, bele ali pisane, v damastu, tucat po gold.	3.50	2.50
Mizni prtji od platnenega damasta.			Turške hagabug ročne brisače, tucat po gold.	4.—	3.—
3/4 10/4 21/4 18/4					
gold. 3, 3.50, 4.50, 6.50					

Čisto lanene	Garniture, bele ali barvane v jaguardu,	za 6 osob, 12 osob, 18 osob, 24 osob,	i. t. d.
		gl. 5, gl. 10, gl. 15, gl. 20.	
	Garniture, bele ali pisane v damastu,	za 6 osob, 12 osob, 18 osob, 24 osob,	
		gl. 6, gl. 12, gl. 18, gl. 24.	

Pošilja se proti povzetju, zaboji se plačajo, ter prosimo, da se na firmo in številko dobro pazi, da neprevarijo dugi nepovoljeni in krivični prodajalci.

Skladišče dunajske tiskarske tovarne katuna,

mesto, Ruprechtsplatz, št. 3, le št. 3,

začaj za Ruprechtovo cerkvijo, naproti vходу v zakristijo.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.